

THE INTERNATIONAL
Schiller Institute

* si@schillerinstitut.dk * www.schillerinstitut.dk *

newparadigm.schillerinstitute.com

Falsk flag; 'fake news'; regimeskifte i Washington: Afsløret som 'Made in London'

*Helga Zepp-LaRouche i Schiller Institut
Strategiske Webcast, 19. april, 2018*

<https://www.youtube.com/watch?v=S0zZMCcJ7TA>

Introduktion:

Falsk flag, fake news og regimeskifte i Washington afsløret som »Made in London«

Med hver dag, der går, kommer der afsløringer frem, der viser, at, ikke alene er de »nye historier«, som hastigt vokser i medierne om præsident Trump, Putin, Xi og Syriens Assad, fulde af løgn, men de kommer også fra de londonstyrede netværk, hvis plan det er at sabotere muligheden for fred gennem udvikling, der er målet for det nye »win-win«-paradigme, som vokser frem med den Nye Silkevejs globale program. Disse netværk, centreret omkring City of London, britisk efterretning og May-regeringen, fremstillede åbenlyst falske rapporter om Skripal-forgiftningen og det angivelige angreb med kemiske våben i Syrien. I samarbejde med Frankrigs Macron arbejdede de for et angreb mod Syrien og Rusland, før en efterforskning kunne begynde, og da slet ikke var fuldført.

Dette er de samme netværk, der indgår i et »aftalt spil« sammen med amerikanske efterretningskredse med forbindelse til Obama-administrationen, med det formål at gennemføre regimeskifte i Washington, D.C.

Takket være deres bedrageri kom verden, med angrebene sidste fredag i Syrien, nærmere randen af Tredje Verdenskrig. Alt imens angrebene denne gang var begrænsede, sandsynligvis takket være Trumps, forsvarsminister Mattis' og formand for generalstaben Dunfords indflydelse, såvel som også pga. tydelige advarsler fra Moskva, så vil disse netværk ikke helme, før de har haft held til at gennemføre regimeskifte i både Washington og Damaskus, og i Moskva og Beijing!

Schiller Instituttets associerede har været i forreste linje med afsløringen af disse løgne samtidig med at forklare deres oprindelse, i London, men også deres årsag: disse kredses afvisning af det Nye Paradigme, som Helga Zepp-LaRouche har spillet en hovedrolle i at bringe til verden.

*Helga Zepp-LaRouche,
Schiller Instituttets stifter og præsident.*

Vært Harley Schlanger: God aften: Jeg er Harley Schlanger fra Schiller Instituttet. Velkommen til denne uges internationale webcast med vores stifter og præsident, Helga Zepp-LaRouche.

Sidste gang, vi talte med jer, stod vi muligvis på randen af et udbrud af en verdenskrig, og en af de ting, vi sagde i denne webcast, var, at Helga understregede, at, hvis vi kan komme igennem denne periode, så er der en chance for at lukke det britiske imperieapparat, som står bag krigsfremstødet, ned. Det, vi har set i de seneste fem dage, er en afsløring af løgnene, der kommer fra Storbritannien. Vi har afsløret det – vi har været i forreste linje med det, men nu ser vi det fra forskellige regeringsinstitutioner og endda i nogle medier.

Så jeg mener, vi skal begynde her: Vi befinder os nu ved et punkt, hvor disse afsløringer giver os den chance, vi længe har haft brug for, og som er at splitte det britiske imperieapparat ad. Hvad er potentialet for, at det nu sker, Helga?

Helga Zepp-LaRouche: Det er ganske forbløffende, men der er flere og flere lande, regeringer og også politiske kræfter, der taler offentligt imod det faktum, at mange af disse britiske operationer var orkestreret. For blot at nævne den seneste af disse: den britiske regerings og MI6's rolle i Russiagate er helt fremme i rampelyset; dernæst stilles der nu også spørgsmål om hele Skripal-affæren mht. hvem, det var, der virkelig udførte angrebet; og dernæst, selvfølgelig, de seneste militære angreb på baggrund af Assad-regeringens angivelige brug af kemiske våben, og som nu også falder fra hinanden. Jeg mener, der er en voksende bevidsthed om, at der i realiteten kun er ét land, der er på krigsstien imod Rusland og, på trods af 'søde' ord, følgelig også imod Kina. Det er en meget vigtig vending i sagen.

Faktisk holdt den russiske talskvinde for det Russiske Udenrigsministerium Maria Zakharova en pressebriefing¹,

¹ <https://www.youtube.com/watch?v=CM2nuYXRN6Y>

Se også: Hele briefingen er udlagt på det Russiske Udenrigsministeriums webside på engelsk: http://www.mid.ru/en/foreign_policy/news/-/asset_publisher/cKNonkJE02Bw/content/id/3178301

hvor hun gav en lang beskrivelse af alle operationerne med begyndelse i operationerne imod Sovjetunionen, briternes arbejde med fascisterne i Ukraine og så også senere tilfælde. Det er altså en længere historie, og man bør virkelig se på den tale, Theresa May holdt sidste november, hvor hun talte om et nyt, »globalt« Storbritannien², og hun har netop (marts) udnævnt en ny chef for forsvarsstaben, general, Sir Nick Carter, der ligeledes kommer med totale udfald mod Rusland, med Rusland, der er involveret i alle onde gerninger, fra korrupsion, cyber-angreb – han er virkelig på krigsstien. Kræfterne, der står bag dette krigsfremstød, er den britiske regering, der nu har afsløret sig selv, i sit eget navn, men selvfølgelig også de neokonservative, der forsøger at få fat i Trump og manipulere ham til deres sag, på trods af, at præsident Trump blev valgt på baggrund af, at han lovede, der ikke mere ville komme interventionskrige.

Så der foregår virkelig en stor kamp. Men afsløringen af alle disse britiske løgne er et nyt fænomen, og det får også alle de regeringer, der gav deres uforbeholdne støtte til disse militære angreb i Syrien, til at se meget dårlige ud. De har mistet enhver troværdighed, fordi de er ligeglade med sandheden, og når de tilslutter sig disse grundløse angreb mod Syrien, mener jeg, det vil føre yderligere til det vestlige systems kollaps, for mange mennesker ser, at man ikke kan stole på disse regeringer. Det er ikke en god ting, men det er, hvad der sker.

Schlanger: Før vi går i detaljer med nogle af disse ting, er det vigtigt, at du identificerer for vore seere, hvad årsagen til hele denne operation er, for du er i forreste linje med at sørge for, at folk forstår, at dette ikke bare handler om, at der begås fejltagelser, men at dette er overlagt; så, hvis man ser på det fælles mål for Russiagate, Skripal-affæren, Douma-begivenhederne, for blot at minde folk om, hvad det afgørende argument her er, som fremlægges af folk som May, Nick Carter, Det britiske Imperium og de neokonservative i USA?

Zepp-LaRouche: Med Sovjetunionens kollaps troede disse kræfter selvfølgelig, at de kunne gennemtvinge en unipolær verden, skaffe alle regeringer af vejen, der modsatte sig et sådant system, gennem regimeskifte, 'farvede revolutioner', interventionskrige, hvilket er, hvad vi har set, især i de 16 år med Bush jr. og Obama. Obama har endda sagt, at Rusland blot er en regional magt, og der var ingen, der forventede, at Rusland ville vende helt tilbage på verdensscenen, hvilket Putin gjorde med held ved succesfuldt at vende meget af økonomien i Rusland, men også ved at genetablere en strategisk balance med Vesten, med NATO.

Men Kinas opkomst er selvfølgelig også noget, som disse folk undervurderede og var arrogante omkring, og vi har nu en strøm af artikler, der siger, »Kinas nye opkomst« eller de »nye forslag om den Nye Silkevej« – jeg mener, det er ikke nyt, det er næsten fem år gammelt.

Det, vi ser netop nu, er en erkendelse hos de amerikanske neokonservatives geopolitiske gruppering, og Demokraterne, som selvfølgelig også er neokonservative,

og den geopolitiske gruppering i Europa – af, de nu udgør en bagtrop, der er i krig, og som forsøger at få overhånd med deres system, når deres system tydeligvis er inferiørt og forældet og ikke er attraktivt for mange lande i verden, som ser det som langt mere fordelagtigt at arbejde sammen med Kina og også Rusland, i opbygningen af deres egne nationaløkonomier. Så dette er virkelig den kamp, der står på spil, og det er selvfølgelig meget farligt; men jeg mener, at i samme grad, disse løgne, der især bruges af briterne – Macron gik selvfølgelig med, og de har midlertidigt fået Trump indfanget i denne intrige – men jeg mener, at, jo mere, disse løgne afsløres, desto mindre virksomme er de, og desto mindre er faren for, at de bliver gentaget i det næste, beskidte trick.

Schlanger: Et af de områder, som især russerne er gået efter, er at kræve en fuld efterforskning af både Skripal-affæren og Douma (det angivelige angreb 7. april med kemiske våben). Vi ser nu et team fra OPCW, der er taget til Syrien for at efterforske, og det forårsager nu reel panik hos briterne, ikke sandt?

Zepp-LaRouche: Mon ikke! Især, fordi nogle af deres egne folk, såsom Robert Fisk fra *The Independent*, men også nogle tidligere ambassadører, alle peger på det faktum, at de Hvide Hjelme i virkeligheden er en terrororganisation, der arbejder som redningsfolk først på stedet om dagen, men bliver mordere om natten: Dette var den formulering, der blev anvendt, for øvrigt, af en af de mest berømte, kinesiske journalister, Yang Rui, på CGTN, som brugte dette billede. Men også [tidligere UK-ambassadør til Syrien] Peter Ford og Craig Murray, begge tidligere ambassadører fra Storbritannien, og ligeledes endda nogle tidligere militærfolk, og som stillede spørgsmålstejn ved, at *cui bono*, motivet, helt bestemt ikke ligger hos Assad! Hvorfor skulle Assad gøre dette? Hans allierede, Rusland, har selvfølgelig erklæret, at de har fjernet alle kemiske våben under russisk supervision, og hvorfor skulle Assad sætte relationen med Rusland på spil ved at bruge kemiske våben? Og tidspunktet [for det angivelige angreb] ville ikke give nogen mening, for Assad har nu næsten fuld kontrol over størstedelen af Syrien. Hvorfor skulle han, på et tidspunkt, hvor han er ved at vinde, løbe risikoen for at nedkalde en tordnende vrede fra Vesten over sig?

Cui bono er helt klart på deres side, der ønsker at forstyrre denne proces. Det faktum er blevet påpeget, at de Hvide Hjelme ikke alene er en total terrororganisation, der arbejder med al-Qaeda og et par andre grupperinger; men at de også bliver finansieret af den britiske regering; de finansieres af det amerikanske Udenrigsministeriums USAID, og der har endda været rapporter, der siger, at de blev opfordret til at fremskynde dette falske scenarie med det formål at skabe et påskud for dette angreb [fra Storbritannien/USA/Frankrig].

Det kommer nu alt sammen ud. Det er ret interessant med Theresa May, der på den ene side forsøger at spille spillet med at være en superhøg mod Rusland, men som samtidig ligesom portrætterer sig selv som indledende en gylden æra mellem Storbritannien og Kina. Der var en telefonsamtale, hvor præsident Xi gentog det her med

² Se: <http://schillerinstitut.dk/si/?p=24783>

den 'gyldne æra' mellem de to lande, men så sagde han, at der i tilfældet med Syrien måtte være en absolut grundig efterforskning, der fastslog sandheden om, hvad der virkelig skete, som vil holde stik, rent historisk.

Dette er et virkelig godt træk, og jeg mener, der er mulighed for, at hele denne historie kommer ud og stilles for en international domstol – for dette er krigsforbrydelser, der har fundet sted. Man kan ikke angribe et suverænt land uden FN's Sikkerhedsråds godkendelse, eller være i en anden form for forsvarsposition, og dette var klart en krænkelse af international lov; det var en krænkelse af FN's charter, og jeg mener, det nu skaber en gigantisk modreaktion. Jeg er helt overbevist om, at sandheden vil komme frem.

Schlanger: Helga, når du bringer Theresa May på banen, så har jeg forstået, at du har fået fat i, at der er en interessekonflikt med hensyn til hendes relation til det militær-industrielle kompleks. Vil du føre vore lyttere á jour med dette, for jeg tror ikke, det har fået meget dækning?

Zepp-LaRouche: Hun er gift med Philip May, og han er en af topdirektørerne i en gruppe ved navn Capital Group, der tilfældigvis er en af de største investorer i BAE Systems, som er Storbritanniens største våbenproducenter. Og Capital Group er også den næststørste investor i Lockheed Martin, og det er tilfældigvis sådan, at BAE, og sandsynligvis også Lockheed Martin, har tjent en masse profit på disse militære angreb, for der blev brugt otte missiler, fremstillet af BAE Systems, i angrebet mod Syrien, og som en følge heraf er aktiepriserne på disse selskaber absolut røget i vejret.

Hvis man altså har en premierminister, der kan erklære krig, og hendes mand tjener profit på det, så tror jeg nok, man har et klart tilfælde af interessekonflikt, eller noget endnu værre. Så dette bør ligeledes efterforskes, for vi har allerede omtalt Yang Rui, den kinesiske journalist, der påpegede, at man burde efterforske den rolle, som det militær-industrielle kompleks har spillet i hele denne affære. Dette kræver noget rampelys, og det her er en klar overtrædelse af international lov (folkeretten), af, blandt andet, ikke alene geopolitiske grunde, men også for at tjene profit for sig selv og fylde sine lommer.

Schlanger: Som din mand, Lyndon LaRouche, engang sagde: Hvis man har noget at skjule, skal man ikke gå rundt og angribe andre mennesker (når man selv bor i et glashus ..., -red.), og det er ganske bestemt tilfældet med May og de neokonservative.

En af de ting, der kom frem, er, at der var et forsøg på at få EU til at støtte UK-USA-Frankrigs angreb: Det gik vist ikke så godt?

Zepp-LaRouche: Nej. Faktisk er den offentlige mening i Europa i overvældende flertal imod dette, for folk fornemmer, der er noget frygtelig galt, som kunne føre til krig med Rusland, hvis det ikke stoppes. Det faktum, at EU's udenrigsministre på deres møde i mandags forsøgte at få en de facto-resolution til støtte for disse militærangreb, fungerede ikke. Det var grundlæggende set to betydningsfulde EU-udenrigsministre, der var imod – fra Italien og fra Belgien – med det argument, at det ville

forværre spændingerne unødvendigt med Rusland. Men der var også flere EU-udenrigsministre, hvis lande ikke er med i NATO, og de nægtede også: Østrig, meget vigtigt; Finland, Sverige, Cypern, Malta og Irland.

Tilfældet med Østrig er meget vigtigt, for Østrigs udenrigsminister kritiserede dette voldsomt og insisterede på, at det var en overtrædelse af folkeretten, som Østrig absolut ikke ville gå med til. Som I ved, så er den østrigske regering netop hjemvendt fra et meget vellykket besøg i Kina, hvor både præsidenten og kansleren aftalte med Xi Jinping, at Østrig og Kina ville udvikle det tætteste forhold i Bælte & Vej samarbejdet.

Det er endnu et tegn på, at EU's famøse enhed ikke eksisterer. Det eksisterer ikke omkring mange spørgsmål, men heldigvis heller ikke i dette, og det viser blot, at denne EU-konstruktion er forfærdelig, og jo hurtigere, den forandres til noget bedre, et højere princip, desto bedre for verden.

Schlanger: Helga, en anden ting, jeg mener, er vigtigt at tage med, er timingen af dette; hele de Hvide Hjelms påstand om Assads anvendelse af kemiske våben kom straks efter præsident Trump to gange på en uge kom ud og sagde, at han forbereder de amerikanske troppers exit af Syrien. Han vil have USA ud og opfylde sit kampagneløfte. Dette blev taget op af Tucker Carlson, f.eks., på Fox News; Roger Stone bragte det op i sin kommentar; Pat Lang bragte det op i sin artikel på 'Sic Semper Tyrannis'-bloggen. Og efter angrebet skete der det, at USA's FN-ambassadør Nikki Haley, som er en af de mest hardcore neokonservative, der støttede Jeb Bush i præsidentkampagnen, og som nu på en eller anden måde er FN-ambassadør – men hun gik ud på søndagstalkshows og sagde, at USA vil blive i Syrien. Det var dette, den franske præsident Macron havde pralet med, at det var ham, der overbeviste Trump om, at USA skulle blive i Syrien.

Men så kom Trump ud næste dag og sagde, det er ikke rigtigt: USA bliver *ikke* i Syrien, han vil have tropperne ud. Og det andet, Haley sagde, var, at der kommer nye sanktioner mod Rusland, og Trump afviste også dette og sagde, det er ikke tilfældet. Så dette antyder altså en temmelig intensiv kamp i USA med de neokonservative, der gør alt, de kan, for at ødelægge enhver mulighed for, at Trump og Putin taler sammen.

Du har påpeget, og jeg mener, dette er blevet rapporteret i de russiske medier, at Trump og Putin bør mødes så hurtigt som muligt. Hvordan ser du, at dette skulle kunne blive?

Zepp-LaRouche: Det er helt tydeligt, at Trump befinder sig i en meget vanskelig position, for efter raidet mod hans personlige advokat, Michael Cohen, er der folk, der er bekymrede over, at, hvis Mueller truer Cohen med en livstidsdom, at dette, som Alan Dershowitz, forfatningsjuristen, sagde, dette tilsigter at gøre Cohen til en kanarieugl, der vil synge. Der er et spørgsmål om, at, hvis man bliver truet med en livstidsdom, så er der nogle mennesker, der ikke er stærke nok til at forblive loyale, så dette er et stort spørgsmål. Vi har selv følt disse taktikker i tilstrækkelig grad til, at vi ved, hvordan det virker.

Men Trump er også tydeligvis omringet af folk, der forsøger at få ham tilbage til Obama-dagsordenen, og dette var en pointe, som Roger Stone fastlog i sin nylige artikel, hvor han sagde, at bestræbelserne fra de neokonservatives side i høj grad går ud på at narre Trump ind i scenarier, der grundlæggende set ville omstøde det, han lovede i valgkampagnen, nemlig, at få et bedre forhold til Rusland, og han har allerede etableret en virkelig god relation med Xi Jinping.

Hvordan udmanøvrerer man så dette? Alt – verdensfred, hele spørgsmålet om menneskehedens fremtid, som jeg mange gange har sagt, afhænger selvfølgelig af, at de mest betydningsfulde lande får et bedre forhold: dvs., USA, Kina og Rusland. Og det bedste til at udmanøvrere disse smålige og modbydelige angreb, ville være et hurtigt møde mellem Trump og Putin, for jeg er absolut overbevist om, at disse to personer, på trods af al den kritik, man måtte have af den ene eller anden – jeg siger ikke, at man skal støtte hvert skridt, de tager – men det bør stå klart, at de mange gange har bevist, at deres instinkter er bedre. Uden Putins intervention i Syrien ville vi stadig have et komplet galehus dér og muligvis en situation i Libyen, hvor terrorister totalt havde kontrollen; så Putin har bevist, at han strategisk kan udmanøvrere en tilsyneladende håbløs situation.

Og, på trods af alt det her Russiagate og et utroligt forræderi, også fra mange Republikanere – Demokraterne er ret indlysende – så mener jeg, at Trump har vist sig at være temmelig modstandsdygtig. Jeg er fuldstændig overbevist om, at, hvis disse to satte sig sammen i et langt topmøde, ville de komme frem til løsninger på alle disse problemer; inkl. det strategiske partnerskab mellem Kina og Rusland, som er en meget vigtig faktor i dette.

Men jeg mener, at undertiden, når man tilsyneladende har modsætninger på et lavere plan, som angiveligt ikke kan løses, så skal man bare skyde hele debatten op på et højere plan, og hvis Putin og Trump mødtes ret hurtigt, så ville dette være det mest gavnlige, der kunne ske.

Schlanger: I samme spor er der også spørgsmålet om, hvor går tingene hen herfra, omkring Syrien? Forleden kom der en erklæring om, at syrerne ser hen til den kinesiske model; at de godt kunne tænke sig noget derhen ad. Kineserne har bekendtgjort, at de er villige til at komme ind og hjælpe med genopbygningen. Tror du, det er muligt, at nogle af de europæiske lande ville blive involveret med Kina i en genopbygning af Syrien?

Zepp-LaRouche: Jeg mener, Italien allerede gør det. Vi har diskuteret det kinesisk-italienske samarbejde omkring Transaqua-projektet (i Afrika). Jeg mener, der er andre, der har det lidt sværere med det. [Den tyske kansler] Angela Merkel, der netop fuldstændig har støttet dette militærangreb, som virkelig var en frygtelig ting, hun vil nu mødes med præsident Putin for at være formidler mellem USA og Rusland, og hun vil også spille en rolle i genopbygningen af Syrien. Deres (den tyske regerings) standpunkt er selvfølgelig stadig, at man skal af med Assad. Jeg mener ikke, at der er noget, EU eller den tyske regering hidtil har gjort, som indikerer, at de virkelig er villige til at ændre paradigmet.

Den syriske ambassadør til Beijing, Imad Moustapha, har på den anden side sagt, at Syrien ikke alene hilser Kinas rolle i genopbygningen af Syrien velkommen, men at Syrien også ønsker at vedtage den kinesiske økonomiske model pga. statens stærke rolle og det faktum, at staten i den kinesiske model beskytter de lavere og fattigere samfundslag, samfundets svagere lag. Det er virkelig godt.

Jeg ville ønske, at fornuft ville indtræde i hovedet på nogle af de europæiske regeringer, og at de simpelt hen ville gå sammen i fællesskabet. Jeg har ikke set noget tegn på dette. Faktisk har den tyske EU-kommissær for budget og menneskelige resurser, Günter Öttinger, netop sagt, at Europa ikke bør være »fort Europa«, men at vi bør bringe udvikling til Afrika. Men så sagde han, at vi bør gøre dette for ikke at overlade det afrikanske kontinent til kineserne, som blot ville forfølge deres egne, egoistiske mål. Og så længe denne idiotiske tankegang er fremherskende, tror jeg ikke, der findes nogen løsning.

Folk bør indse, hvad det er, Kina gør, og holde op med at have disse fordomme. For, hvis man sammenligner den moralske kvalitet af det, Kina gør for sit eget folk og for andre nationer, så er det himmelvidt overlegent i forhold til det, Vesten foretager sig.

Schlanger: Jeg mener, det er fair at sige, at den tyske regering også er langt bagefter den tyske industris og Mittelstands tankegang, for de hilser i høj grad kinesernes involvering i Duisburg, Hamborg og andre steder velkommen, hvor kineserne kommer ind i Tyskland med en hel række projekter.

Det bringer os til det andet spørgsmål, de kinesisk-amerikanske relationer. I går var der en meget betydningsfuld konference på Brookings Institution, og vi havde en meget betydningsfuld intervention i dette: Emnet, igen, var amerikansk-kinesisk samarbejde. Hvad skete der dér, Helga? Hvad kan du fortælle?

Zepp-LaRouche: Lederen af China Development Bank var der, og den årlige rapport fra International Financial Forum (IFF) blev præsenteret ved denne Brookings-begivenhed. Én af vore kolleger, hr. Paul Gallagher, intervenserede og spurgte, om det ikke var en god idé, at kineserne hjalp med infrastrukturudviklingen i USA ved at bruge en infrastrukturbank eller en nationalbank, for grundlæggende set at bruge amerikanske statsobligationer til sådanne investeringer? Og mens repræsentanterne for Brookings Institution var relativt overraskede over denne fremgangsmåde, så forklarede den kinesiske repræsentant på panelet denne idé og støttede den og sagde, det ville fungere vældig godt, og det er et meget vigtigt spørgsmål.

Det er meget vigtigt, at dette kom frem på bordet, for det er, hvad vi har foreslået siden, tror jeg, allerede tilbage i 2015, at den bedst mulige måde at sætte de amerikansk-kinesiske relationer på et solidt fundament med hensyn til samarbejde med Bælte & Vej Initiativet, ville være kinesisk investering i infrastruktur i USA, og til gengæld have amerikanske investeringer i joint ventures i landene langs Bælte & Vej Initiativet.

Denne diskussion haster virkelig, for på denne måde kunne man også komme af med handelsbalancen ved simpelt hen at få mere handel, ikke kun bilateral handel, men multilaterale arrangementer i den Nye Silkevej. Dette er meget vigtigt.

Jeg vil blot omtale det, jeg netop sagde med Kinas overlegne moral, og jeg ved, at nogle af vore seere vil blive oprørte over det, jeg nu siger: Men jeg finder det meget, meget nyttigt, at Kina nu har lanceret flere kampanjer: En imod internetafhængighed; en anden imod hip-hop, hvor de siger, at hip-hop-modkulturen bare handler om hvidt pulver, kvinder og piger, sex, vold, og at det promoverer en vulgær og lav smag og derfor ikke bør være på internettet eller Tv-kanaler, og simpelt hen ikke blive promoveret. Og så opfordrer den kinesiske regering selskaber til at promovere sund og nyttig, sandfærdig viden i stedet.

Dette er en god idé, mener jeg. For medierne er ikke djævelen. De kunne også blive brugt til at promovere nyttig uddannelse af befolkningen i stedet for at trække dem ned med frygtelig vold og kriminalitet og simpelt hen rædselsfuld hæslighed, som det sker i Vesten i alle filmene og underholdningen.

De kører også en kampagne mod quizz-shows, for en masse mennesker er med i banale quizzes, og de siger, det også er dårligt, fordi det promoverer Mammonisme, som i pengegriskhed; søgen efter rigdom, der også bør afskrækkes.

Det er virkelig godt, for regeringen bør spille en rolle for folkets almene vel. Den berømte liberale model i Vesten, der af nogle hyldes som den absolutte grund til, at det bør være lovligt at føre interventionskrige mod lande, der har andre samfundsmodeller, ja, så mener jeg, det er meget bedre, hvis et samfund beskytter sit eget folk mod ting, der tydeligvis er dårligt for de kognitive evner hos befolkningen. Ingen ville miste noget, hvis nogle af disse frygtelige ting ikke eksisterede; jeg tror, ungdommen ville være bedre stillet, og præsident Trump har taget dette spørgsmål om voldelige videospil op som et af de medvirkende faktorer til volden på skolerne og så videre.

Dette er også et område, hvor en nyttig kulturel dialog mellem landene kunne finde sted: Hvordan beskytter man sin egen befolkning mod en sådan dårlig indflydelse? Det er et meget vigtigt element af det strategiske billede.

Schlanger: Det ville også være nyttigt, hvis medierne holdt op med at lyve.

Jeg har endnu et spørgsmål til dig, som er noget, jeg får en del af i de radiointerviews, jeg laver: De seneste ugers begivenheder får en masse mennesker, der håbede på, vi var ved at bevæge os ind i det Nye Paradigme, til at miste håbet, miste deres optimisme. Flere sagde til mig, hvordan kan du bevare optimismen, når vi ser, at USA igen, hvad enten det er viljemæssigt, eller det bliver narret med i en krig, lancere missiler mod en suveræn stat, hvor vi ikke er blevet indbudt til at deltage?

Jeg svarer på min egen måde, men jeg vil gerne høre dit svar. For jeg mener, at dette spørgsmål med, hvordan man bevarer optimismen, så man kan kæmpe for det

gode, er noget, folk skal høre om og om igen, pga. det, du netop sagde. Ellers bliver de trukket ned af medierne. Så altså: hvordan er fremgangsmåden i denne situation, og hvorfor er du stadig optimistisk?

Zepp-LaRouche: Der foregår netop nu i visse europæiske, politiske kredse en stor debat: Har »deep state« i USA allerede vundet, eller er der stadig nogle muligheder for, at Trump kan honorere sine annoncerede politikker?

»Deep state«, eller det, folk kalder »deep state«, der er det, som allerede præsident Eisenhower pegede på som det »militær-industrielle kompleks« kombineret med efterretningstjenesterne, som tilhører den britiske imperiefraktion – de er tydeligvis stadig meget stærke.

Men, på en anden side, så har de aldrig været så afsløret, og på et tidspunkt, hvor almindelige mennesker føler, at det hele falder fra hinanden – tilliden til regeringen kollapser, pensionerne ses ikke som værende sikre, der er frygt for en ny finanskris, langt værre end i 2008 – folk har en følelse af, at der faktisk ikke er nogen institution, jeg mener, i Vesten har folk en følelse af, at der ikke er nogen steder, de kan gå hen mht. tillid. På et sådant tidspunkt, hvor folk indser, hvem, der er krigsmagerne, som arbejder på krig mod Rusland ved hjælp af løgne, så mener jeg, at det fuldstændig kan give bagslag; og, når disse løgne først afsløres og udelukkes; og når de personer, der fortæller løgnene, udelukkes, mener jeg, der kan komme en virkelig tilbagevenden til en international relation mellem nationer, som ikke alene genopliv FN's charter og folkeretten. Men desuden mener jeg, at folk undertiden har brug for et chok som den aktuelle oplevelse for at bevæge sig videre til et Nyt Paradigme for internationale relationer. Jeg mener, det absolut er noget, der ses i horisonten.

Jeg mener ikke, det vil ske lige så fredeligt som med kollapset af Sovjetunionen, som trods alt, uden brug af tanks, gik med til Tysklands genforening og grundlæggende set gik med til opløsningen af Warszawapagten.

Så jeg ved ikke; jeg har ikke noget klart billede af, hvordan denne aktuelle kollapsfase af det vestlige system vi ende. Vi ser en dynamik, hvor flere og flere lande ikke vil være med til det længere. De østeuropæiske lande, de centraleuropæiske lande, balkanlandene, de sydeuropæiske lande, Schweiz, Østrig – de ønsker alle en anden form for relation, og jo flere lande, der har denne form for beslutsomhed, og jo flere lande, som endnu ikke er kommet dertil, som Tyskland, Frankrig, Storbritannien; desto flere mennesker mobiliserer og udtaler sig offentligt for at holde sig til sandheden – der er mange mennesker, der bevæger sig netop nu, der er mange appeller, der cirkuleres blandt folk, som siger, »vi må komme tilbage til fornuft«, vi må have gode relationer med Rusland og Kina. Uden disse to lande er der intet problem på planeten, der kan løses.

Og jo flere mennesker, der begynder at engagere sig i en sådan debat og bliver aktive; det er derfor jeg hver gang opfordrer jer: Gå med i Schiller Institut, hjælp os med at få disse video-webcasts ud i cirkulation, spred ordet, bliv aktive, desto bedre er det. Jeg er fuldstændig overbevist om – jeg er på en måde en leibnizianer, der

mener, at et stort onde altid frembringer muligheden for et endnu større gode, fordi det er universets lov. Jeg mener, at universet er således skabt, at der *er* denne enorme evne til at forbedre, til at blive bedre, til at få højere former for eksistens. Og det kræver den individuelle handling – det er ikke en dialektisk materialisme, eller historisk materialisme, som fungerer automatisk – men der *findes* noget sådant som kombinationen af objektive betingelser og subjektiv intervention. De objektive betingelser eksisterer. De eksisterer i form at et Nyt Paradigme, som promoveres af alle lande, der deltager i Bælte & Vej Initiativet; og hvis man hertil føjer den subjektive faktor, som er modet hos det verdenshistoriske individ, der handler på baggrund af hans eller hendes viden, så mener jeg, at vi har alle chancer for at bevæge menneskeheden ind i en mere sikker, historisk periode.

Så jeg kan blot appellere til jer: Slut jer til os. Det er det bedste, du kan gøre.

Schlanger: En institution, der har fortjent jeres tillid, er Schiller Institut. Siden dets stiftelse i 1984 har vi været foran i bogstavelig talt hver eneste kamp. Jeg mener, det er vigtigt, som Helga sagde, at opmuntre jer til ikke at opgive håbet, men til at finde i jer selv, styrken til at komme ud og føre denne kamp: at tale med folk, at bringe fornuftens lys, den Nye Silkevejsånd, til dem.

Så Helga, mange tak for at være med os, og vi er tilbage i næste uge.

Zepp-LaRouche: Ja, på gensyn til næste uge.

Hør Helga Zepp-LaRouches strategiske webcast hver torsdag kl. 18: newparadigm.schillerinstitute.com